

„TE IS OLVASS VELÜNK!”

2011. május 13-án tartottuk a Dózsa György Tagiskolával közösen az „Irodalmi kalandozások” című irodalmi levelezős játékunk záró rendezvényét (immár 16. alkalommal). Az első nyolc helyezést elért csapat tagjait hívtuk meg az ajándékozással egybekötött eredményhirdetésre. A meghívólevélben azt kértük a csapatoktól, hogy öt perces kis jelenettel készüljenek. Ez lehet személyre jellemző leírás, vagy a vetélkedőhöz megadott és feladatlap által feldolgozott három ifjúsági regény cselekményéhez köthető jelenet. (A három könyv: Roald Dahl: Karcsi és a csokoládégyár; Lois Lowry: Az emlékek őre; Anne Fine: A kilencedik felhőn.)

Hát, csuda, hogy milyen jókat kacagtunk az egyes mókás, tréfás jelenet, feldolgozások láttán! Ötletesebbnél ötletesebb kis műsorokkal készültek a gyerekek. A nagykanizsai Tudorkák csapata a „Bezzeg az én időmben...!” címmel öt különböző frapárs, találó fogalmazást osztott meg velünk.

Álljon itt most az ő véleményük arról, hogy miért érdemes olvasni, milyen gondolatokat ihletett bennük a három ifjúsági regény! Ezek a fogalmazások talán tükrözik a többi résztvevő diák véleményét is irodalmi levelezős játékunkról.

„Bezzeg az én időmben...!”

...szokta mondani a nagypapám, amikor mesélni kezdett nekem a régi időkről. Nekik még nyugodt életük volt számítógép, tv és más technikai vívmányok nélkül. Bár sokat dolgoztak, de szinte együtt éltek a természettel. Szórakozásképpen pedig összegyűltek, beszélgettek, énekeltek; az volt a fontos, hogy együtt voltak. Miután ősszel véget értek a mezőgazdasági munkák, a hosszú téli estéken olvastak vagy felolvastak egymásnak. Számukra a könyv igazi érték, szellemi táplálék volt. Az olvasás pedig szellemi élményt, kimeríthetetlen örömforrást jelentett.

Bezzeg abban az időben, amikor a nagy szegénységben élő Picur Karcsit óriási szerencse érte, én még nem is éltem! Karcsinak a születésnapjai jelentették az igazi ünnepeket, mert csak ilyenkor kaphatott csokoládét egész évben, pedig nagyon szerette a csokit. Ebben hasonlítunk egymásra! Én is szívesen részese lennék egy izgalmas kincskereső játéknak, amelynek jutalmaként egy csokigyárban kalandozhatnék és kedvemre falatozhatnék. Összebarátkoznék az umpa-lumpákkal és a többi nyertes gyerekkel, de Bendő Bandit lefogyasztanám, Nyájas Violát megtanítanám a rágózás illemszabályaira, Csap Veruskát türelemre inteném, Kép Ernő kezébe pedig adnék egy izgalmas könyvet, hátha a tévészés helyet rákapna az olvasásra. Jó szívemmel és kedvességgel mindenkinek meghódítanék!

Bezzeg abban az időben, amelyet – remélem – sohasem kell megélnem, az egyenlét világában éltek az emberek. Látszatra minden tökéletes volt. A bölcsök tanácsa irányította a felnőttek és a gyerekek mindennapjait. Ők jelölték ki a fiatalok egész életre szóló pályáját, ráadásul már 12 éves korukban. De e világ békéje mögött súlyos titkok lapultak, és amikor ezekre kezdett rájönni Jonas, a 19.12-es A-nemű, akkor vakmerő lépésre szánta el magát. A sok izgalmas kaland ellenére nem vágyom egy ilyen világba! Sokkal érdekesebb úgy az életünk, ha valódi családban élhetünk, lehetnek igazi barátaink, ha várnak ránk meglepetések, és ha saját magunk megtapasztalhatjuk, hogy milyen színes és zajos a bennünket körülvevő természet. Ha bátran álmodozhatunk a jövőnkéről,

TUDÓSÍTÁSOK

és mi magunk dönthetjük el, hogy mik is leszünk, ha felnövünk. A felnőtté válást nem szeretném siettetni, hiszen csuda jó gyereknek lenni!

Bezzeg abban az időben, amikor Stolly a kilencedik felhőn lebegett, az egész családja és a barátai az életéért aggódtak. Én is féltettem őt! Stolly egy különleges gyerek: nagyon okos, érdeklődő, rendkívüli fantáziával rendelkezik, de közben nem tudja bekötni a cipőfűzőjét, és fél a tornaórától. Egészen furcsa szokásai vannak. A legjobb barátja – szinte testvére – Ian sülve-főve vele van, rengeteg csínytevést élnek át együtt. Biztosan izgalmas, de egy kicsit félelmetes dolog is, ha valakinek egy „Stolly” a barátja: mellette sohasem lehet unatkozni, de nyugodt sem lehet az ember egy pillanatra sem. Nekem is sok barátom van. Naponta átélünk jobbnál jobb kalandokat, de soha nem vesztélyeztetném sem a magam, sem a barátaim testi épségét. Ti se tegyétek!

Bezzeg a MI időnkben csak úgy rohan az idő,... persze nem matekórán, hanem a szünetekben, meg délután és a hétvégeken. Rengeteg érdekes, izgalmas, felfedezni való dolog vár ránk nap mint nap. A tanulás mellett játszunk, sportolunk, tévézünk és számítógépezünk. A célunk nemcsak a szórakozás, hanem sok hasznos ismeret elsajátítása is. Az elmúlt hónapokban például érdeklődéssel kutattunk a csokoládé eredete, a csomózási technikák, vagy éppen az után, hogy hol lehet az a bizonyos kilencedik felhő. „Megcsodáltuk” Nicaragua csodás tengerpartját, vulkánjait és gyönyörű műemlékeit. Utánanéztünk, ki is volt Napóleon, Robin Hood, Jézus Krisztus vagy Shakespeare. A sok-sok receptet böngészve megjött az étvágyunk, de szerencsére mindig akadt egy anyuka, aki elkészítette nekünk valamelyik finomságot. E rohanó, mozgalmas világban is próbálunk minél több időt szakítani az olvasásra. Hiszen egy-egy jó könyv akár életre szóló élményt is nyújthat. Hegedűs Géza szavaival: „A jó irodalom kikapcsol és ugyanakkor bekapcsol. Nagy gondokkal terhel, de meg is pihentet. (...) Az irodalom egyszerre nevel, tanít, szórakoztat, gyönyörködtet, buzdít, elandalít (...) vagyis: élménnyé teszi bennünk az egész világot.”

Fejesné Szabó Piroska

